

[A. M. Hansen.]

empler paa Kritik, der er kommet frem her, som aldeles ikke har været underbygget. Det viste sig jo ogsaa, at Undersøgelsesudvalget i sin Betænkning vel maatte indrømme, at der enkelte Steder var Grundlag for Kritik, men paa den anden Side maa man ved Gennemlæsning af Udvalgets Betænkning faa det Indtryk, at Kritikken i det store hele har været ubillig, naar jeg altsaa ser bort fra enkelte Undtagelser. Jeg maa derfor være enig i, at man bør gaa den Mellemvej, som Lovforslaget her anviser, saaledes at de Hjem, hvis Opgave det er at opdrage de Børn, som i Børneforsorgens Terminologi karakteriseres som vanskelige, maa gøres uafhængige af Ledernes Økonomi ved, at de videreføres ad en af de fire Veje, som er anvist i Lovforslaget, nemlig at de enten overtages af Stat, Kommune eller af anerkendte Foreninger for Børneforsorg eller overgaar til at blive selvejende Institutioner. At der ved saadan Overgang saavel som ved Oprettelse af nye Hjem bør kunne ydes Statsstøtte, samt at Planerne for paatænkte nye Hjem maa forelægges Arbejds- og Socialministeriet til Godkendelse, forinden de realiseres, finder jeg naturligt og rigtigt.

Jeg kan ligeledes tiltræde, at det i § 2 nævnte Beløb paa 300 000 Kr. stilles til Raadighed til paakrævede Ombygninger og Istandsættelser. Hvorvidt dette Beløb er utilstrækkeligt, haaber jeg man kan faa nærmere oplyst i Udvalget. Jeg gaar ud fra, at naar der er nævnt et bestemt Tal, maa der ogsaa være et Overslag over de Ombygninger og Tilbygninger, der paatænkes. Jeg venter derfor, vi faar denne Sag nærmere oplyst i Udvalget, saa at man der kan blive klar over, hvorvidt det er tilstrækkeligt eller ikke. Vi maa nu ikke glemme, at der i Lovforslaget ogsaa er henvist til, at der, hvor der er Tale om større Tilbygninger, Ombygninger eller Nybygninger, der gaar ud over 25 000 Kr., skal søges særlig Bevilling, saa det er muligt, at de 300 000 Kr. vil kunne være tilstrækkelige til det Formaal, de er afsat til.

Hvad angaar Oprettelsen af nye Hjem, vil der utvivlsomt inden for visse Grene af Børneforsorgen være Brug derfor, men jeg peger i den Forbindelse paa, at der for Tiden er mange tomme Pladser særlig i Ungdomshjemmene. Hvad Aarsagen eller Aarsagerne hertil er, er det vist ikke let at konstatere, men en Kendsgning er det, at man trods den stigende Ungdomskriminalitet har mange ledige Pladser just i de Hjem, der særlig tager sig af de unge, maaske særlig de unge Piger, som er kommet i Konflikt med Sam-

fundets lovlige Orden. Jeg kan som Eksempel nævne Forholdene paa et Hjem, jeg kender meget nøje, Gunslev Ungdomshjem. Normalt er der Plads til 50 Elever, men man har i Dag kun 38 Elever og 1 tilmeldt Elev, og efter Planen skal der udskrives en halv Snes Stykker til 1. Maj. Nu kan der selvfølgelig blive tilmeldt nogle i Mellemtiden, men hvis jeg ikke tager meget fejl, er det Normen for Ungdomshjemmenes Vedkommende, i hvert Fald for Pigeheimmene, at der for Tiden er mange tomme Pladser, og derfor rejser sig her det Spørgsmaal, om denne Nedgang er af forbigaaende eller af varig Karakter, thi kan man skønne, at den er af varig Karakter, bør man undersøge, om der er Mulighed for ved Omlægning at frigøre nogle af disse Hjem til Overtagelse af andre Grene inden for Børneforsorgen, forinden man gaar til Oprettelse af nye Hjem.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3, der omhandler Forbedringerne i Hjemmenes Normering og Lønningsforhold, ved jeg ikke, om man kan gaa ud fra, at Spørgsmaalet er bragt i Orden. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at de nye Normerings- og Lønningsplaner allerede den 11. Juli 1946 er tiltraadt af Finansudvalget, men naar den højtærede Minister i sin Fremsettelsestale siger, at Staten indtil videre forskudsvis har afholdt de hermed forbundne Udgifter, maa jeg dog mene, at Staten hidtil er sluppet ret let derfra, eftersom der mig bekendt endnu ikke er ret mange Hjem, der har modtaget noget Statstilskud, i hvert Fald har Skole- og Ungdomshjemmene endnu ikke modtaget noget som helst, ja, har ikke engang hørt noget om de nye Lønningsplaner og Normeringsplaner. Jeg beklager stærkt denne Sendrægtighed fra Ministeriets Side, eller hvor det nu er, Skylden ligger.

For Skole- og Ungdomshjemmenes Vedkommende er Sagen oplagt, idet der helt siden 1924 har været Hjemmel for, at de Lønnings- og Normeringsregler, der gennemføres for Statsopdragelseshjem, ogsaa skal være gældende for de tilsvarende private Skole- og Ungdomshjem. Derfor finder jeg det beklageligt, at der endnu 7 Maaneder efter, at den nye Tjenestemandsløvs er vedtaget, ikke er tilgaaet disse Hjem noget som helst om de nye Lønningsregler. I de senere Aar har Opdragelseshjemmene lidt stærkt under det lave Lønniveau, der her var raadende, og det har ikke været muligt for Hjemmene at faa de nødvendige kvalificerede Medarbejdere. Det haster derfor meget for Hjemmene at faa Lønspørgs-